

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 17395-08-17 אבן-חן נ' לאומי קארד בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה אביגיל ון-קרפלד

תובע אביעד אבן חן

נגד

נתבעת לאומי קארד בע"מ

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

לפני תביעה שהגיש התובע כנגד הנתבעת לתשלום פיצויים בגין משלוח הודעות פרסומת.

לטענת התובעת בכתב התביעה, ההודעות נשלחו לדוא"ל שלו ללא הסכמתו ובניגוד להוראות חוק התקשורת. עילת תביעה נוספת היא שהנתבעת המשיכה לשלוח הודעות פרסומת לאחר שחזר בו מהסכמתו לשליחתם.

טענות התובע בכתב התביעה בדבר אי הסכמתו לקבלת הודעות וחזרה מהסכמה סותרות זו את זו. בדיון שהתקיים ביום 4.1.18 אישר התובע שאינו יודע האם הוא עצמו נתן הסכמה לקבלת ההודעות אם לאו (ע' 1 ש' 24-25), ובהודעתו מיום 4.3.18 חזר בו מעילת התביעה של משלוח הודעות ללא הסכמה, ואף הודיע שהוא עומד רק על תביעתו בעניין ההודעות שהמשיכו להשלח אליו אחרי בקשת ההסרה, דהיינו, אחרי יום 21.5.18 (סעיף 1). לפיכך, ביהמ"ש ידון רק בטענה האחרונה של אי הסרה.

התובע התייחס בסיכומיו לאשתו כ"תובעת" וטען טענות בשמה אף שאינה תובעת בתיק (סעיף 3). דבר זה כמובן אינו אפשרי.

העובדות שאינן מחלוקת

התובע הוא לקוח של הנתבעת.

ביום 29.3.17 חתמה אשתו של התובע על בקשה לקבל כרטיס אשראי מהנתבעת (ע' 2 ש' 15 וש' 20). על גבי טופס הבקשה, שנחתם על ידי אשת התובע, נרשמה כתובת הדוא"ל של התובע (ראה ע' 15 בנספחי הנתבעת בסיכומיה מצד ימין למעלה).

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 17-08-17395 אבן-חן נ' לאומי קארד בע"מ

תיק חיצוני:

1 טרם חתימתה על הבקשה, אשת התובע לא ביקשה לתקן או לשנות את כתובת הדוא"ל ולמעשה אף
2 לא הוכח שיש לאשת התובע כתובת דוא"ל משלה כטענת התובע.
3 בטופס הבקשה מימין למטה נרשמה הסכמה לקבל מכתבים דיגיטליים בדואר אלקטרוני.
4 בטופס הבקשה משמאל נחתמה הסכמה לקבלת דיוור ישיר, הודעתו פרסומים שיווקים באמצעות
5 דוא"ל.

6 על יסוד ההסכמה שבטופס הבקשה שלחה הנתבעת הודעות בתאריכים הבאים לדוא"ל של התובע:
7 11.5.17, 12.5.17, 13.5.17, 15.5.17, 27.5.17, 28.5.17, 6.6.17, 10.6.17, 12.6.17, 17.6.17, 24.6.17,
8 26.6.17, 31.6.17, 2.8.17, 2.8.17, 3.8.17, 6.8.17.
9 הנתבעת דרשה לצורך ההסרה אימות תעודת זהות (ע' 4 ש' 2).

10 ביום 2.8.17, שוחח התובע טלפונית עם נציגת הנתבעת וביקש הסרה. באותו מעמד נערכה גם שיחה
11 עם אשת התובע. בסיום השיחה נאמר לתובע שהוסר מרשימת התפוצה ולא יקבל יותר הודעות.
12 חרף זאת, התובע קיבל לאחר יום 2.8.17 שתי הודעות נוספות בתאריך 3.8.17 ושוב בתאריך 6.8.17.
13

עיקר טענות הצדדים בתמצית

14 לטענת התובע, הנתבעת שלחה 17 הודעות פרסומת לתובע באמצעות הדואר האלקטרוני (כאמור לעיל,
15 צמצם התובע את תביעתו להודעות שנשלחו לאחר יום 21.5.17). בתאריכים הבאים ניסה התובע
16 להסיר את עצמו מרשימת התפוצה על ידי לחיצה על כפתור ההסרה: 21.5.17, 11.6.17, 15.6.17,
17 26.7.17 וקיבל אישור לפיו "לבקשתך הוסרת מהשירות. העדכון ייכנס לתוקף תוך 2 ימי עסקים".
18 דברי הפרסומת שוגרו על ידי הנתבעת לאחר שהתובע חזר בו מהסכמתו לקבלת דברי הפרסומת על
19 ידי משלוח הודעות סירוב במהלך חודשים מאי-יוני-יולי 2017 (סעיף 2.3 בכתב התביעה). הדרישה
20 להזדהות עם מספר ת.ז. בעת ההסרה אינה עולה בקנה אחד עם תכליות החוק והדרישה, כי הדרך
21 לשליחת הודעת סירוב צריכה להיות פשוטה וסבירה. כמו כן, אשתו הסכימה לקבל מכתבים
22 דיגיטליים ואין מדובר בהסכמה לקבל דברי פרסומת.
23

24 טענות הנתבעת הן שהתובע צרף 5 צילומי מסך העידים על אישורי הסרה אך לא הוכחו תאריכיהם.
25 תנאי לחיובו של מפרסם הוא שמשלוח ההודעות נעשה ביוזמתו. הנתבעת פעלה על יסוד הסכמת אשת
26 התובע. נסיבות המקרה אינן מזכות בפיצוי כלשהוא, קל וחומר שלא בפיצוי עונשי בלא הוכחת נזק
27 שמטרתו הרתעת גורמים ששולחים הודעות פרסומיות בלא הסכמה. חוק התקשורת נועד להתמודד
28 עם משלוח הודעות פרסומיות לנמנעים ע"י גופים שלא קיבלו לכך הרשאה מתאימה, ולא נועד לעודד
29 אנשים ליצור לעצמם עילת תביעה ולנפחה כאשר הבסיס לטענותיהם מצומצם מאוד, ולא כדי להעשיר
30 תובעים בתביעות מנופחות וחסרות כל בסיס על חשבון גופים מסחריים.
31
32
33
34

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 17-08-17395-08 אבן-חן נ' לאומי קארד בע"מ

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

במקרה דנן, התובע טוען שביקש שוב ושוב את הסרתו אך במקביל, אשתו, לקוחה אחרת של הנתבעת, כללה במסגרת פרטיה האישיים את כתובת הדוא"ל של התובע, והמשיכה לקבל את שירות ההודעות.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי דין התביעה להידחות ברובה בנסיבותיה מהנימוקים שלהלן:

התובע לא הציג את ההודעות בדיון (ע' 1 ש' 21) ולכן לא הוכיח כי קיבל אותן או כי שמו מופיע על גביהן. באופן דומה התובע לא הוכיח את תאריכי משלוח ההסרות.

לא נסתרה גרסת הנתבעת כי הנמען להודעות היתה אשתו (ע' 2 ש' 26-27), שנתנה הסכמתה לקבלת דברי הפרסומת. גרסת הנתבעת נתמכת בכך ששמה של אשת התובע מופיע על גבי 3 מההודעות לפחות (נספחים 11, 13 בכתב התביעה).

הטענות בעניין ההבחנה בין הודעות דיגיטליות לבין דברי פרסומת אינה רלבנטית במקרה דנן שכן אשת התובע נתנה הסכמה לקבל הודעות משני הסוגים וזאת כעולה מטופס הבקשה עליו חתמה.

פסק הדין בתצ' (ת"א) 29751-07-14 רונן לפיד ועומר נחמן נ' סלקום ישראל בע"מ (18.12.16) אליו מפנה התובע שונה עובדתית מהמקרה שלפני. בעניין רונן פלד דובר על משלוח דברי פרסומת ללא הסכמה מפורשת בכתב כאשר במקרה דנן אשת התובע נתנה הסכמה מפורשת בכתב. שם דובר על כך שעל מנת למסור הודעת סירוב הנתבעת מאלצת את המנויים להתקשר למענה טלפוני ובעת המתנה ארוכה כופה על המתקשרים להאזין לדברי פרסומת נוספים. שם נטען שניסו להסיר באמצעות משלוח מסרון חוזר, דבר שלא ניתן, בעוד במקרה שלנו התובע מודה שהצליח להסיר עצמו מספר פעמים אך בפועל המשיך לקבל מסרונים. זאת ועוד, בעניין רונן לפיד התובעים היו הנמענים ואילו במקרה דנן הנמען היא אשת התובע ולא התובע. כמו כן, שם דובר על כך שמי שנתן את ההסכמה רשאי לחזור בו. במקרה דנן ההסכמה ניתנה על ידי אשת התובע ואילו התובע הוא זה אשר מבקש לחזור מההסכמה שנתנה.

אין מדובר במקרה רגיל של נמען שבקשתו להסרה לא כובדה כפי שהתובע ניסה לצייר. במקרה דנן יש צורך לאזן בין זכות התובע לבקש את הסרתו לבין זכות אשתו לקבל הודעות פרסומיות לדוא"ל של התובע, לבין הנתבעת שאמורה לתמרן בין הבקשות הסותרות של התובע ואשתו והחשיפה שיכולה להגרם לה מכך כפי שמקרה זה מלמד. אני מצטרפת לעמדה שהושמעה בת"ק 32382-05-15 חקימוביץ נ' לאומי קארד בע"מ (לא פורסם, צורף לסיכומי הנתבעת) "שאינן מקום לדרוש מהנתבעת, בוודאי לא במסגרת החוק אליו מתייחס התובע, כי תחייב כל אחד מלקוחותיה להשתמש בכתובת מייל שונה.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 17-08-17395-08 אבן-חן נ' לאומי קארד בע"מ

תיק חיצוני:

1 יתרה מכך, בהחלט קיימים מצבים בהם מספר כרטיסי אשראי בין שהונפקו למשפחה ובין שהונפקו
2 לבית עסק יתייחסו לכתובת מייל אחת".

3
4 המקרה דנן מעלה, בין היתר, שאלה לגבי הגורם המוסמך לבקש מהנתבעת, הסרה לצורך הפסקת
5 קבלת ההודעות. כיוון שהנמען היא אשתו של התובע היא זו אשר רשאית לבקש את ההסרה. אמנם
6 אין הגדרה בחוק התקשורת לנמען, אך מסעיפים 30א(ד)–(ה) עולה שהנמען הוא זה שהסכים לקבל
7 דברי פרסומת, והוא זה שרשאי להודיע למפרסמת על סירובו לקבלם. כיוון שבמקרה דנן כל שהוכח
8 שהוא שאשת התובע היא הנמען, והיא שנתנה הסכמה למשלוח ההודעות, ספק אם התובע הוא זה
9 אשר רשאי לחזור מהסכמתה. לציין שבשום שלב לא נטען שבאה בקשת הסרה מאשתו של התובע.
10 ראה גם ת"ק 15-05-32382, לעיל (סעיף 7 של פסק הדין).

11
12 לתובע טענות כנגד הנתבעת אך מנגד אינו נותן שום משקל או משמעות לכך שההודעות נשלחו אליו
13 בשל בקשת אשתו. אין מדובר במקרה הנכנס לגדר חוק התקשורת, כי אם במקרה בו אדם המוכר
14 לתובע – אשתו – מסר את כתובתו. יש לראות את התובע כמי שנתן לאשתו הרשאה לעשות שימוש
15 בתיבת הדוא"ל שלו לצורך קבלת ההודעות בפרט שלא הוכח אחרת. ככל שיש לתובע טענות לגבי
16 ההודעות מלפני יום 2.8.17 הטרונייה צריכה להיות בראש ובראשונה כלפי מי שגרם לכך שישלחו אליו.
17 ויוזכר כי אשתו של התובע היא שחתמה על מסמך ובו הסכימה למשלוח ההודעות לדוא"ל של התובע.

18
19 פסיקת פיצויים לגבי ההודעות שנשלחו עד ליום 2.8.17 לא תהיה תואמת את מטרות חוק התקשורת,
20 שכן הנתבעת שלחה את ההודעות בהתבסס על הסכמה שקיבלה מראש ובכתב מאשת התובע. כל עוד
21 התובעת פעלה על יסוד הסכמת אשת התובע אין מקום לקבוע כי שיגרה הודעות בניגוד להוראות סעיף
22 30א ואין לחייבה. כיון שאחד השיקולים שעל ביהמ"ש לשקול הוא תום ליבה של הנתבעת, ובמקרה
23 זה הנתבעת פעלה בתום לב כאשר שלחה את ההודעות, שכן סברה שיש בידה הסכמה כנדרש, גם
24 מטעם זה אין מקום לחייבה.

25
26 באשר לתמליל השיחה המוקלטת, התובע טוען טענות שונות לגבי הקלטה זו תוך כדי שהוא מפרש את
27 האמור בה לשיטתו. אמנם בתחילה נאמר לתובע שתחת הכרטיס של אשתו הדוא"ל שלו לא מופיע,
28 אך לאחר בירור נוסף שינתה הנציגה את ההסבר ואמרה, "אני אסביר לך מה הבעיה עכשיו אני אשנה
29 את זה". הוסבר לתובע שההסכמה לקבלת תוכן שיווקי בדוא"ל היתה מעודכנת אצל אשתו ושהסרת
30 התובע לא בהכרח מסירה את כרטיס אשת התובע. גם ההסבר שניתן בשיחה ש"יכול להיות שבגלל
31 שמדובר באותו חשבון זה עודכן אצל על שניכם", היה מסוייג ("יכול להיות") ואי אפשר להסיק ממנו
32 את שמבקש התובע. מכל מקום התשובה להמשך קבלת ההודעות עד ליום 2.8.17, למרות ההסרה
33 הנטענת על ידי התובע, מצויה בסופו של דבר בטופס הבקשה עליו חתמה אשת התובע.
34

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 17-08-17395-08 אבן-חן נ' לאומי קארד בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 האמור לעיל יפה לכל ההודעות ששלחה הנתבעת למעט ההודעות ששלחה לאחר מיום 2.8.17. לגביהן
2 המצב שונה. הנתבעת לקחה אחריות על משלוח שתי ההודעות לאחר שיחת התובע עם הנציגה מיום
3 2.8.17 בו ביקש הסרה (ע' 2 ש' 34-36) ולאחר שיחה עם אשתו באותו מעמד. לכן אני קובעת שהנתבעת
4 תשלם לתובע בגין שתי ההודעות הללו סכום של 500 ₪ עבור כל הודעה, וזאת בשים לב לנסיבות התיק
5 כולו ובשים לב לכך שהמחוקק הותיר לשיקול דעת בית משפט קביעת פיצויים לדוגמה. "רשאי" ולא
6 חייב בכל מקרה לפסוק פיצויים ולא את המקסימום הקבוע.
7
8 התובע הביא דוגמא של אדם שהוסיף כתובת דוא"ל של אדם שאינו מכירו. אין זה המקרה שלפני,
9 שבו התובע ידע שההודעות נשלחות לאשתו כעולה מהתמליל, וככל שמקרה כזה יעלה הוא ידון בעתו.
10
11 יתר טענות התובע נדחות.
12
13 כיוון שרוב טענות התובע נדחו, וכיוון שידע שמדובר בהודעות לאשתו כעולה מתמליל השיחה אך לא
14 טרח ציין זאת בכתב התביעה שהגיש פחות משבוע לאחר השיחה, איני רואה לעשות צו להוצאות כנגד
15 הנתבעת למעט חיוב בתשלום אגרה בסכום של 50 ₪.
16
17 הנתבעת תשלם לתובע סך של 1,050 ₪ בתוך 30 יום.
18
19 ניתן היום, י"ד ניסן תשע"ח, 30 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.
20

אביגיל ון-קרפלד, רשמת בכירה

